

O hodném vlkovi a zlé dívce Karkulce ☺

Všichni známe pohádku o Karkulce, že ano? Jak se ubohá, malá Karkulka stane obětí velkého a tuze zlého vlka? Tak to je od začátku do konce jen hloupá lež. Bylo to totiž jinak!

A já vám povím, jak přesně to bylo.

V jedné malé vesničce na okraji černého lesa bydlela Karkulčina rodina.

Byl zrovna krásný slunečný den, který každý může strávit venku na sluníčku, ale naše Karkulka seděla za počítačem a popíjela jeden energetický drink za druhým. Na to, že by mohla jít ven, ani nepomyslela. Po pár hodinách zírání do počítače vběhla maminka do jejího pokoje: „Karkulko, potřebovala bych pomoc! Babička Bety je nemocná a potřebuje medicínu proti nachlazení. Já mám moc práce, tvůj bratr se učí na maturitu, tatínek je na pracovní schůzce a zbýváš jen ty, kdo by mohl babičce medicínu přinést.“

Karkulka si odfrkla a snažila si vymyslet vhodnou výmluvu. Ale ať se snažila, jak se snažila, nic ji nenapadlo. Vzala tedy kabelku, do ní dala láhev s medicínou a vydala se na cestu přes les. Asi v polovině cesty potkala starého dobráka vlka. Vlk ji mile pozdravil, ale jen marně čekal na pozdrav i od Karkulky. I zeptal se jí, kam jde, a mile se při tom usmál. Karkulka jen otočila oči v sloup a drze mu odpověděla, že se s nějakým starým bláznem rozhodně bavit nebude.

Vlk si pomyslel, že bavit se s Karkulkou je jen ztráta času.

A jak to bylo dál? No možná by vlk mohl sežrat Karkulku, možná by mohla Karkulka sežrat vlka.

Ale bylo to plně jinak. V této pohádce totiž, přátelé, nikdo nikoho žrát nebude!

Když vlk zjistil, co je ta Karkulka vlastně zač, řekl si, že ji bude sledovat.

Karkulka ušla ještě kousíček cesty, když se z keře opodál vynořila jakási postava. Ano byl to hajný. Jenže ne každý hajný je hodný. A to se právě tohoto týkalo. A když uviděl mladou dívku cupitající po cestičce, ihned vyskočil a začal se jí vyptávat: „Taková pěkná holka a tak sama v tmavém lese. Kámpak máš namířeno?“ Karkulka začínala mít z hajného špatný pocit, a tak raději mlčela. A právě v tu chvíli se hajný Karkulku vrhl! Ještě že tu byl hodný vlk.

Ten když uviděl Karkulku v nesnážích, rozběhl se jí na pomoc. Uhodil hajného do zad a ten se svalil na zem jako hruška.

Po této příhodě snad poprvé v životě řekla Karkulka: „Děkuji“ a usmála se na vlka.

Věřte nebo nevěřte, ale z Karkulky se díky tomu stala hodná, pracovitá a milá dívenka.

Vždyť se říká: „Všechno zlé je k něčemu dobré.“

A jak to dopadlo s babičkou? Ta dostala svou medicínu včas a teď je zdravá jako řípa!

Anna Juhová 7.B